

En 1965 gravà el seu primer disc com a jutge número 13. Trenta anys després Joan Manuel Serrat ha posat la seua veu a alguns dels noms i de les cançons que feren possible aquell moviment musical que es va conèixer amb el nom de nova cançó.

Serrat: temps era temps una nova cançó

Els dies 23 i 24 d'abril Serrat presentarà al Palau de Sant Jordi el seu espectacle *Banda sonora. D'un temps, d'un país*, un homenatge a la cançó a través dels seus intèrprets i temes més significatius. Des d'EL TEMPS us proposem un recorregut onomàstico-aneecdòtic pels trenta anys de vida artística del Noi del Poble Sec.

Conillet de Vellut. A més de ser una de les cançons més enginyoses de Serrat, aquest conillet de vellut amagava la figura de la model danesa Susan Holmquist. Ex-Miss Nacions Unides, la Holmquist desembarcà a Barcelona a principi dels seixanta i va aparèixer en algunes de les pel·lícules més celebrades de l'Escola de Barcelona. Avui, retirada dels cenacles artístics i publicitaris, es dedica al negoci de la telefonia mòbil ...203...82...82... Conillet de vellut.

Jaume Picas. Escriptor, crític cinematogràfic, director de programes de televisió, home de ràdio, lletrista de cançons, actor ocasional, la figura de Jaume Picas travessa brillantment els fulgurants anys seixanta. Si hi ha una persona que va creure en les possibilitats artístiques i comercials del Noi del Poble Sec, aquest, sens dubte, va ser Jaume Picas.

Raphael. Durant uns anys foren com la cara i la creu de la cançó

pop que es feia a l'estat espanyol, una rivalitat alimentada per les revistes musicals i del cor de l'època i els clubs de fans. Dins d'aquesta rivalitat Joan Manuel Serrat declararia a propòsit de la futura boda del cantat de Linares: "És tan difícil que Raphael es case com que a mi em cridin per anar a Eurovisió". Raphael finalment es va casar, però Serrat no va tornar a Eurovisió.

Les cançons de Serrat han tingut intèrprets com Mina, Marisol, Núria Feliu, Tete Montoliu, La Lupe, Umpah-pah, Sau, o Gino Paoli.

Marisol. Ella havia deixat d'anar rumb a Rio i anava a la deriva i ell es cotitzava com un dels artistes i solters més consentits del *show-biz* llatinoamericà. El seu romanç ocult destapà la capsa de Pandora de la informació rosa a una i altra banda de l'Atlàntic. Diuen que ella es va separar del seu marit -i futur ex-convicte- Manuel Goyanes per les paraules d'amor serratianes. Tot i així la història acabà sense passar per la vicaria. Snif, snif.

Òliba. Aquesta au nocturna servi-

ria al nostre cantant per a produir alguns excel·lents treballs discogràfics dins de la casa Edigsa. Recordem, entre altres, *Ia & Clua*, *Barcelona Traction*, *Cançons infantils de La Pataqueta*, tc.

'Gauche divine'. El terme encunyat per Joan de Sagarra, tingué en Serrat un dels seus artistes més estimats. Desafortunadament el cantant, a diferència de Marsé, no va arribar a fer la seua cançó-homenatge al grup barceloní.

Ricard Miralles. Ell i Serrat han format un dels matrimonis més fèrtils de la música catalana, però la felicitat ja se sap que no és eterna i la unió acabà en ruptura. A la primera succeïren altres separacions i nous retrobaments.

Montonera. Títol d'una cançó que no passaria mai pels estudis de gravació. La llegenda austral parla d'una núvia *montonera* del cantant que desaparegué tràgicament.

Pau Casals. Durant la seua primera gira sud-americana, el cantant conegué el músic exiliat a Puerto Rico. D'aquell encontre va nàixer el projecte d'una actuació conjunta a les Nacions Unides. El projecte finalment no es realitzà i el mestre violoncel·lista va actuar en solitari a l'organisme internacional.

Mina. Ella i l'adaptador Paolo Limiti feren de "La Tieta" una història sentimental de mentides i enganys en la seua versió italiana. La cançó va ser tot un èxit, però els

italians es quedaren sense saber les peripècies vitals de "La Tieta" i sense descobrir els valors sociològics d'aquest personatge català. Per aquell temps Mina encara no havia exhumat el salami del frigorífic i la seua figura podia aparèixer en les cobertes dels discos.

La Lupe. La reina del *bugaloo* també va ser temptada per les cançons de Serrat i va fer seua "Como un gorrión". Cantada en primera persona, va comptar amb els arranjaments salsers de Tito Puente. A més de l'enyorada cantant cubana, aquest tema ornitològic seguiria altres veus, com Lolita en els seus primers passos musicals.

Remena nena. Per a Guillermina Motta aquest cuplet ha acabat sent una creu i no de maig precisament, però posats a col·locar cada cosa en el seu lloc, cal recordar que aquest disc va ser possible gràcies als oficis productors de J. M. S., un disc que s'amortitzaria ràpidament enmig d'una "guerra de cuplets" entre Núria Feliu i Guillermina Motta.

'Per al meu amic'. Cançó i títol d'un disc que suscità sucosos comentaris a propòsit de la seua lletra. Serrat feia una declaració d'amistat per a un amic "bo, dolç i mascle", adjectius que despertaren la curiositat i un punt de morbositat per esbrinar de quina classe d'amistat es tractava. La cançó estava dedicada a Marià Alberó, cantant valencià de la segona onada de

la cançó, i un dels companys inseparables del cantant.

Lasso de la Vega. Pocs mànagers han gaudit d'una aurèola tan llegendària –i fosca– com Lasso de la Vega. Malauradament els seus secrets i aventures artístiques se n'anaren amb ell a l'altre món amb la seua mort. Durant uns anys fou el mànager més temut de la nostra escena artística, on va fer i desfer al seu gust. La seua *liaison* amb Serrat durà un bon grapat d'anys amb episodis com l'afer Eurovisió o les gires sud-americanes.

Raimon. Tot i que les seues relacions passen per un dels moments més dolços, amb el fermall musical "D'un temps, d'un país" en la veu de Serrat, en altres temps i altres anys el duel Serrat-Raimon va escindir la cançó en dos bàndols. En el primer s'alineaven, entre altres, Guillermina Motta, Núria Feliu, Marià Alberó, Salvador Escamilla, Enric Barbat. En el segon, Pi de la Serra, Lluís Llach, Ovidi Montllor, etc. Amb el temps les fronteres deixaren de ser tan nítides i les "hòsties" començaren estar més repartides.

Sóc el millor. De Pi de la Serra algú va voler fer el nostre Brassens autòcton fins que es va llevar el bigoti. Les seues dots satíriques quedarien il·lustrades en el tema "Sóc el millor", una sàtira anti-serratiana llançada en plena guerra freda entre bilingüistes i monolingüistes. "Sóc el millor, sóc el millor de la nova cançó".

Colita. Aviciat pels objectius al llarg de trenta anys, Serrat ha tingut en la fotògrafa Colita un dels seus suports d'imatge més solidaris. És clar que la fotògrafa barcelonina va poder retratar-lo quan "el noi" oferiria la seua imatge més *glamourosa* i podia mostrar els seus cabells als quatre vents, que diria monsieur Moustaki.

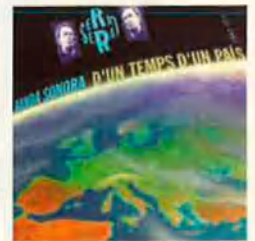
Emma Cohen. En la seua carrera cinematogràfica li tocà fer de *partenaire* femení i núvia eivissenca a *La llarga agonia dels peixos fora de l'aigua*, una de les breus incursions fílmiques de Serrat en la gran pantalla. No sabem si les seues relacions traspassaren el cel-luloide –diuen que sí– però Serrat tardaria alguns anys a tornar a posar-se davant de la càmera i la Cohen abandonà Barcelona per la capital madrilenya i les comèdies d'Alfredo Landa.

Cançons tradicionals. Un gravat amb unes figures de segadors va ocasionar a aquest disc alguns problemes amb la censura que finalment van desaparèixer. Llançat estratègicament en plena eufòria post-no-"La, La, La", despertà una espècie de fervor catalanista al voltant dels recitals de Serrat a Catalunya.

Jordi Garcia Soler. L'actual membre del consell d'administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, fou un crític implacable amb l'obra serratiana al seu primer llibre sobre la cançó. Anys després, com que rectificar és de savis, Garcia Soler s'ha mostrat més equànim i ha redimit el seu pecat de joventut.

Núria Feliu. A la cantant de Sants i el de Poble Sec els ha tocat compartir molts escenaris. Segurament entre els més singulars hi hagué la plaça de bous de València en l'any 1969. Un festival que acabaria amb llançament d'entrepans per als cantants barcelonins per part d'alguns espectadors, no sabem si futurs votants d'Unió Valenciana.

Josep Espar Ticó. Aquest empresari catalanista va representar un

ARXIU

A l'esquerra Serrat amb l'equip de veterans del Barça i el seu ídol: Kubala. A la dreta, Serrat i un joveníssim Roberto Carlos al Festival de Sant Remo de 1968. Baix, Serrat i Marisol, encara joves i sense compromís.

paper determinant en tot l'afer eurovisiu i el consegüent desenllaç.

Censura. No ha estat Serrat un cantant excessivament castigat per la censura, encara que algunes de les seues cançons tingueren problemes per culpa del lèxic i veieren "dobles versions" per a la península i Sud-amèrica. Així "Fiesta" va eixir censurada en la seua versió espanyola, a l'igual de "Muchacha típica".

Barça. No ha deixat d'exhibir la seua passió blau-grana i fins i tot dedicar-li algunes cançons memorables. Estem segurs que més d'una nit ha somniat que acompanyava aquella històrica davantera: Basora, Cesar, Kubala, Moreno i Manchón.

ARXIU

Alberto Puig Palau. Aquest senyor de Barcelona animarà les daurades vetllades dels anys seixanta. Serrat li reté homenatge a ritme de vals i li va quedar una cançó molt nostàlgica.

Serrat cantarà per primera vegada en solitari al Palau Sant Jordi. Els recitals comptaran amb la col·laboració dels Comediants.

Poliorama. Serrat sempre ha sabut administrar le seues pessetes i per això durant un temps va exercir d'empresari accidental. A Madrid administraria la coneguda sala de festes Florida Park, i a Barcelona, el Teatre Poliorama.

Tip y Coll. En els anys setanta passaven per una parella d'humor progre. El temps s'ha encarregat de col·locar les coses en el seu lloc i en la seua cadena de televisió. Però quan només hi havia una i prou, Serrat va fer acte d'aparició en un programa d'humor com a majordom assassí dels inefables Tip y Coll.

Miguel Bosé. El cantant i actor

ex-teenager sempre ha confessat la seua dèria per Serrat com altres membres del clan Bosé. Segons el cantant, va ser Serrat qui va exercir d'educador sexual duent-lo per primera vegada a un elegant bordell. Anys després Serrat cantaria nostàlgicament la desaparició d'un conegut *meublé* barceloní, La Casita Blanca.

Joan Baez. Diuen que la folklorista nord-americana quedà molt captivada pel cantant quan el va conèixer, i com recorda en les seues memòries, el descriu com un artista molt seductor. La Baez també s'inclinaria per un tema ornitològic de la fauna serratiana, "El Rossinyol".

Illa de Wight. L'illa britànica ha quedat com emblema de la música pop i el hippisme dels seixanta. Gràcies al muntatge cinematogràfic, Serrat va poder actuar al costat de Bob Dylan, Donovan, Tom Paxton, etc., en el film *La llarga agonia dels peixos fora de l'aigua*.

'Penélope'. A l'igual de la "Vanessa" de Manolo Escobar, algunes cançons de Serrat han servit per a enriquir l'onomàstic femení del nostre país. Cal destacar en aquest apartat la cançó "Penélope" que ajudaria els pares de l'actriu Penélope Cruz a l'hora de triar-li nom.

Mort. En 1973 un diari americà publicava la notícia que Serrat havia mort per culpa d'un cavall. "La cançó espanyola està de dol"

ARXIU

ARXIU

titulava el periòdic. L'assassinat equí va quedar en un infundi i Serrat va continuar cantant amunt i avall.

Chico Buarque. Serrat i el cantautor brasiler tenen en comú, entre altres coses, la música i el seu compromís amb els problemes de Llatinoamèrica, i a l'hora de divertir-se, la mateixa passió pel futbol. Per això no és estrany que en algun dels seus encontres els dos artistes juguen els seus bons partits de futbol. "Jo Romário, tu, Kubala".

Bruno Lomas. Emilio Baldoví – per a l'art, Bruno Lomas– ha estat un dels nostres millors rockers i baladistes. Ell i Serrat compartiren la cançó "Per Sant Joan" en el Festival de Música de Barcelona de 1968. Un festival

ARXIU

on, per cert, Lluís Llach va fer el seu debut i comiat "festivaler" amb el tema "A cara o creu".

Augusto Algeró. L'autor de temes com "Tómbola", "La chica Ye-ye" o les sintonies de Tele 5, compartí drets d'autor amb Serrat en el tema "Penélope". Mentre el cantant posava la lletra, l'ex de Carmen Sevilla li va fer una excel·lent melodia.

Avioneta. Com si es tractara d'un boss de Las Vegas, a l'estiu de 1969 Serrat viatjà en aquest mitjà en la seua *tournee* estiuenca per l'estat espanyol. Tot i així arribà a alguns llocs amb retard i el noi es va veure embolicat en més d'un enrenou.

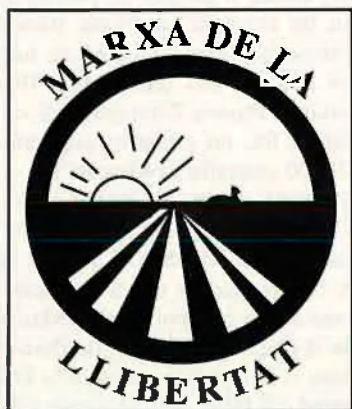
Euskera. Serrat no s'ha destacat per ser Berlitz precisament a

l'hora de les llengües, però a la cançó "Eduarne" va fer un homenatge al poble basc i el seu debut en basc.

Carles Gàmez

A l'esquerra, Susan Holmquist "Conillet de vellut". A la dreta, Tete Montoliu i Joan Manuel Serrat.

RAFA GIL

1976-1996

20 ANYS DESPRÉS

Si vas a participar a
la Marxa de la LLibertat

POSA'T EN CONTACTE AMB NOSALTRES

Tels. (93) 458 70 98 / (93) 488 28 35